

Intoleranță

Ana Blandiana

Sunt slabă, probabil. Și ochii mi-s slabi.
Nu deosebesc culorile intermediare.
Pentru că se lasă iubită de crabi
Mi-e scârbă de mare.

Nu trec de hotarul albastru un pas
De teamă că n-o să mai știu să mă-ntorc,
Ca viermele-n mătase m-am retras
Și puritatea-n jurul meu o torc.

Vreau tonuri clare,
Vreau cuvinte clare,
Vreau mușchii vorbelor să-i simt cu palma,
Vreau să-nțeleg ce sunt, ce sunteți,
Delimitând perfect de răs sudalma.

Vreau tonuri clare
Și culori în stare pură,
Vreau să-nțeleg, să simt, să văd,
Prefer acestei fericiri ambigue
În totul clar îngrozitorul meu prăpăd.

Vreau tonuri clare,
Vreau să spun "fără-ndoială",
Să nu mă îndoiesc cu toate c-aș avea răgaz,
Urăsc tranziția, mi se pare trivială
Adolescența strălucind de coșuri pe obraz.

Sunt slabă? Ochii mei sunt slabi?
Voi fi ridicolă în continuare?
Pentru că se lasă iubită de crabi,
Mi-e scârbă de mare.